

BOLGARSKI VOJAŠKI NOVINCI.

prvo lakoto v Rusiji, potem pa še v nekaterih krajih Ogrske in Galicije, vobče pa draginjo. — Popravljali so farno cerkev v Kranju. — Jesen je bila mila in do konca leta nič snega. Mraz tako neznamen, da zemlja ni nikoli trdno zamrznila.

1892. Milo vreme prejšnjega leta je trajalo še do 5. januarja. Ta dan je padel prvi sneg in nato še večkrat po prav veliko. Dne 21., 22. in 23. januarja hud mraz od 9—17½° R. pod 0. Dne 18. februarja vihar s snegom. Od 3. marca dalje velik mraz od 6—10½° R. Dne 11. marca je padlo nenavadno veliko snega. Višina snega je bila 65—75 cm. Ta sneg je padel večinoma ves v marcu, tako da je bil ta mesec najbolj snežen v celem letu.

1893. Otvoritev kočevske železnice. Poleti silna suša. Krme je manjkalo po celi Evropi, zato se je število govedí zmanjšalo, nakar je sledila mesna draginja prihodnjega leta. V Rusiji velika lakota.

1894. Meseca junija je bila otvorjena železnica v Novo mesto. Na Kranjskem zelo dobra letina.

1895. Ostra in dolga zima; večkrat je prav močno snežilo. Konec marca je bila zemlja še vsa s snegom pokrita. V noči od velike nedelje na velikonočni ponedeljek, t. j. 14. na 15. aprila, o polnoči in po polnoči močni potresni sunki. Posebno Ljubljana in okolica sta veliko trpeli. Najhuje so občutili potres v Vodichah, a tudi v Mengšu se je podrlo nekaj stro-

pov. Mnogo hiš v Ljubljani in na deželi so morali do tal podreti. Ravnotako so veliko trpela javna poslopja, šole in cerkve. V Ljubljani so morali zvonike pri šentjakovski, trnovski in protestantovski cerkvi podreti. Na vseh trgih (na Šolskem, Starem, Trnovskem in Kongresnem trgu) v Zvezdi in Lattermannovem drevoredu itd. so bile narejene barake za prebivalce po potresu poškodovanih hiš. Ker na stotine barak niso mogli tako naenkrat narediti, so poslali z Dunaja vojaške šatore. Mnogo rodbin se je nastanilo tudi v železniških vozovih na južnem in na Rudolfovem kolodvoru. Dokler ni bilo v barakah pripravljeno za kuhanje, so si pomagali s tremi kuhinjskimi vozovi z Dunaja.

Mnogo ljudi je zapustilo Ljubljano in se preselilo v Kranj, Radovljico, Bled in druge gorenjske kraje. V Kranju potres ni bil tako hud, vendar pa je več hiš dobilo razpoke. Več so jih morali zvezati. Dimniki so se podirali. Manjši sunki so se ponavljali v manjših in večjih časovnih razdajah še skoz celo leto.

Kranj je dobil l. 1894. gimnazijo, in še tisto leto so odprli dva razreda. Leta 1895. bi se bila imela zidati gimnazija, a radi potresa so preložili zidanje na drugo leto. — Prihodnja zima je bila skoro brez snega, suha in razmeroma mila.

BOLGARSKA PEHOTA V TABORIŠČU.